

Topforhandlere vil gentænke Forligsen efter kaotisk OK 18-forløb

Under OK 18 overvejede forligsmanden at politianmelde både forhandlere og pressen. Et udtryk for et kaotisk forløb, der nu får topforhandlere til at diskutere, om Forligsinstitutionen skal genopfindes.

OK 18 SENDTE Danmark på randen af en storkonflikt, og det skyldtes blandt andet en række problemer med den måde, forhandlingerne forløb på i Forligsinstitutionen. Derfor bør arbejdsmarkedets parter gentænke systemet. Det sagde topforhandlerne Anders Bondo Christensen og Michael Ziegler i en debat med forligsmand Mette Christensen på Arbejdersmuseet.

“Forligsinstitutionen er en helt nødvendig del af den danske model. Men derfor kan vi godt diskutere, om den skal have præcis den rolle, som den har i dag”, sagde Anders Bondo, der var ledende forhandler for Forhandlingsfællesskabet under OK 18. Det er derfor vigtigt at få gang i en “forhandling om forhandlingen” blandt arbejdsmarkedets parter, sagde han.

“Jeg har da også overvejet, om vi kunne straffe pressen”.

Mette Christensen, forligsmand

Det var Michael Ziegler, der var chefforhandler for KL, åben over for.

“Der bør evalueres kraftigt på forløbet, og det kan sagtens ske, at vi skal sætte os ned og tale om forhandlingsmetoden. Vi skal i hvert fald blive enige om nogle helt basale spilleregler. Denne gang spændte vi buen til bristepunktet. Det skal helst ikke ske en anden gang”, sagde han.

Forhandlinger gennem pressen

Forligsinstitutionen har været en central del af den danske model siden 1910, hvor den blev skabt for at håndtere “arbejdskrige”, som det hed dengang. Men meget har ændret sig siden da - ikke mindst medierne, der rapporterede fra forhandlingerne time for time. Netop det forhold skabte problemer for forhandlingerne, sagde forligsmand Mette Christensen.

“Jeg kunne i fjernsynet se ting, jeg ikke vidste. Forslag, som ikke var kommet frem til mig endnu. Jeg havde lyst til at gå ned og tage mikrofonerne fra journalisterne. Vi skal ikke forhandle ud ad vinduet. Det giver ikke den tryghed, der er brug for”, sagde Mette Christensen.

“Jeg har da også overvejet, om vi kunne straffe pressen” og “Der

er jo den mulighed, at jeg indkalder den person, der lækker noget, og siger: “Ved du, hvad jeg har liggende her? Det er en politianmeldelse, og den ryger af sted nu””, tilføjede hun senere.

Den manglende respekt for tavshedspligten under OK 18 var et stort problem, mente Anders Bondo, og Michael Ziegler erklærede sig enig.

“Der var en grund til, at der var så stor mediebevågenhed, og det var der, fordi der hele tiden var noget at rapportere. Hvis Forligsinstitutionen var en båd, ville den være sunket, for den var ret hullet. Det gjorde også, at det ikke blev nemmere at finde de nødvendige kompromiser”, sagde Michael Ziegler.

Både Ziegler og tidligere FOA-formand Dennis Kristensen blev politianmeldt for at bryde tavshedspligten under forhandlingerne. Men efterforskningen blev lagt ned. Der er ikke rimelig formodning om, at lige de to havde begået noget strafbart, lød det fra statsadvokaten.

Forligsen må ikke blive en smutvej

De mange læk til pressen var imidlertid kun ét af flere problemer i Forligsinstitutionen under OK 18, sagde både Ziegler og Bondo.

“Det øjeblik, vi lander i Forligsinstitutionen, bliver forhandlingerne indsnævret til nogle meget få knaster, som alt handler om. Det udfordrer hele idéen i den danske model, hvor vi sammen løser fælles udfordringer på alle mulige områder”, sagde Anders Bondo.

Michael Ziegler var særlig kritisk over for fagbevægelsens musketered.

“Vi sad med sager på det kommunale bord, som egentlig skulle løses på det statslige bord. Det er ikke godt, for det er jo umuligt at løse for os. I dette tilfælde stod vi altså med ekstra risiko for konflikt, som kunne have været undgået”, sagde Michael Ziegler.

Det var imidlertid en helt naturlig reaktion fra fagbevægelsen på en modpart, der har uforholdsvist stor magt, sagde Anders Bondo.

“Den politiske indblanding i forhandlingerne er en virkelig stor trussel. Så for mig er det helt afgørende, at vi får en løsning på armslængdeprincippet, fordi det er vores modpart, der også sidder og lovgiver. Kan vi finde nogle nye modeller, som begge parter kan se sig i? Det skal vi finde ud af”. ■